

שם השיעור: The War Against Midian: A Clearcut Victory, a Complex Message, 189

שם המרצה: Rav Yair Kahn, yairkn@gmail.com

1. שופטים ו, א

ויעשו בני ישראל הרע בעיני ה' ויתנם ה' ביד מדין שבע שנים

2. ישעיהו י, כו

ועורר עליו ה' צבאות שוט כמכת מדין בצור עורב

3. תהילים פג, י-יב

עשה להם כמדין כסיסרא כיבין בנחל קישון. נשמדו בעין דאר היו דמן לאדמה. שיתמו נדיבימו כערב וכזאב וכזבחה וכצלמנע כל נסיכמו

4. רש"י שמות ו, יג

ופשוטו צום על דבר ישראל ועל שליחותו אל פרעה ודבר הצווי מהו מפורש בפרשה שניה לאחר סדר היחס, אלא מתוך שהזכיר משה ואהרן הפסיק הענין באלה ראשי בית אבותם ללמדנו היאך נולדו משה ואהרן ובמי נתיחסו

5. רש"י שם כט- ל

וידבר ה' - הוא הדבור עצמו האמור למעלה בא דבר אל פרעה מלך מצרים, אלא מתוך שהפסיק הענין כדי ליחסם חזר הענין עליו להתחיל בו ... ויאמר משה לפני ה' - היא האמירה שאמר למעלה הן בני ישראל לא שמעו אלי ושנה הכתוב כאן כיון שהפסיק הענין, וכך היא השיטה כאדם האומר נחזור על הראשונות

6. פסיקתא זוטרתא במדבר פרשת פינחס

ויהי אחר המגפה ויאמר ה' אל משה ואל אלעזר. מפני מה פסוק זה מופרד להודיעך כי פרשת צרור את המדינים לא היתה אלא לאחר זמן שנאמר בפרשת ראשי המטות נקום נקמת בני ישראל מאת המדינים ולמה נאמרה פרשה זו בכאן לפי שהיתה המגפה ונפלו כ"ד אלף מישראל אמר הקדוש ברוך הוא בני נפלו מן המחטיאים והם המחטיאים לא יפלו וכבר כתבתי בתורה ואת הבהמה תהרגו. ומה בהמה שאין בה דעת והואיל ובאת תקלה על ידיה תהרגו. אלו המדיינים שהכשילו את בני על אחת כמה וכמה לכך נאמר צרור את המדינים

7. אברבנאל במדבר פרק לא

חשש הראב"ע שהדבור הזה נקום נקמת בני ישראל וגו' הוא עצמו דבור צרור את המדינים והכיתם אותם שנאמר למעלה בתחלת סדר פנחס ואין הדבר כן כי איך יהיו ב' דבורים ממקומות מתחלפים על אמירה אחת

8. במדבר רבה פרשת פינחס פרשה כא

צרור את המדינים למה כי צוררים הם לכם מיכן אמרו חכמים בא להרגך השכם להרגו

.9

לד	בראשית	לא	במדבר
	ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו על העיר בטח ויהרגו כל זכר	ויצבאו על מדין כאשר צוה ה' את משה ויהרגו כל זכר	
	ואת חמור ואת שכם בנו הרגו לפי חרב ...	ואת מלכי מדין הרגו על חלליהם את אוי ואת רקם ואת צור ואת חור ואת רבע חמשת מלכי מדין ואת בלעם בן בעור הרגו בחרב	
	את צאנם ואת בקרם ואת חמריהם ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו. ואת כל חילם ואת כל טפם ואת נשיהם שבו ויבזו	וישבו בני ישראל את נשי מדין ואת טפם ואת כל בהמתם ואת כל מקניהם ואת כל חילם בזזו	

10. במדבר רבה פרשת מטות פרשה כב סימן ב

הקדוש ברוך הוא אמר נקמת בני ישראל ומשה אמר נקמת ה' במדין אמר הקדוש ברוך הוא להם אינו אלא דיקן שלכם שגרמו לי להזיק אותן אמר משה רבון העולמים אם היינו ערלים או עובדי עבודת כוכבים או כופרי מצות לא היו שונאין אותנו ואינן רודפין אחרינו אלא בשביל תורה ומצות שנתת לנו הלכך הנקמה שלך לתת נקמת ה' במדין

11. רש"י במדבר פרק כ, א

כל העדה - עדה השלמה שכבר מתו מתי מדבר ואלו פרושו לחיים

12. רש"י במדבר שם פסוק כב

כל העדה - כולם שלמים ועומדים להכנס לארץ שלא היה בהן אחד מאותם שנגזרה גזירה עליהם שכבר כלו מתי מדבר, ואלו מאותן שכתוב בהן חיים כולכם היום

13. הזקוני במדבר פרשת פינחס פרק כו פסוק א

ויהי אחרי המגפה כשכלו מתי מדבר יש כאן פרשה אעפ"י שהיא באמצע הפסוק ע"י שכאן נפסקה גזרת מתי מדבר ומכאן ואילך בא למנות הבנים מבן עשרים שנה ומעלה שנכנסו לארץ